

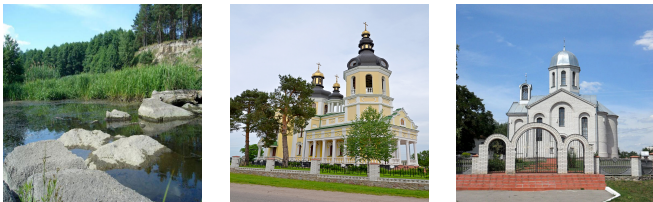
А. І. Шушківський

Мисайлівка

МИСАЙЛІВКА – село Богуславського району Київської області. Мисайлів. сільс. раді підпорядк. с. Чайки. М. знаходиться за 124 км від Києва, 2 км від райцентру, 6 км від вантаж. залізнич. ст. Богуслав, 8 км від проміж. ст. Карапиші та 19 км від вузл. ст. Миронівка. На пд. околицях протікає р. Рось (притока Дніпра). Площа 3,8 км². За переписом насел. 2001, проживали 1993 особи; переважно українці. Через село проходить автошлях Кагарлик–Богуслав. На тер. М. досліджено 2 городища та 2 кургани давньорус. часу. За нар. переказами, назва села походить від імені першого поселенця Мисая, який збудував житло побл. струмка у долині (нині місцевість Рогозяна). Вперше згадується у писем. джерелах 1705. У цьому році тут зведено Преображен. церкву, що 1740 була відремонтована. 1844 на її місці мисайлів. парафіяни спорудили новий храм з дзвіницею, що проіснував до 1926, коли за наказом більшовиків був пограбований і спалений (нині стоять 4 стовпи, а посередині – пам'ят. камінь; 2000–04 громада УПЦ МП збудувала однойм. церкву у центрі села, за 1 км). За Прут. миром 1711, право на ці землі знову закріпила Польща. У 18 ст. жит. брали участь у гайдамац. русі. 1790 було 100 дворів, проживали 1158 осіб. Після 2-го поділу Польщі 1793 – у складі Рос. імперії. 1796–1925 – село Київ. губ.; 1796–1837, 1922–23 – Богуслав., 1837–1920 – Канів., 1920–22 – Корсун. пов.; до 1923 – Богуслав. волості. 1799 Богуслав. ключ від шляхтичів Понятовських відійшов до графів Браницьких. Мисайлів. фільварок (належали присілки Чайки та Лютарі; 2154 дес. землі) був 3-м за прибутковістю на Богуславщині (після Богуслав. і Хохітвян. фільварків; випереджав навіть Медвинський). 1855–65 середні щорічні надходження становили 11 350 крб, з них від крупчастого млина у Чайках – 2500 крб. 1885 було 293 двори, мешкали 2188 осіб. За Всерос. переписом насел. 1897, проживали 3347 осіб. Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. 1923–25 – у складі Корсун., 1925–30 – Білоцерків. округ; від 1932 – Київ. обл. Мисайлів. селяни брали участь в антибільшов. повстаннях, протистояли проведенню колективізації. Водночас більшов. кер-ву вдалося сформувати з найбідніших мешканців групу активістів, які примусово нав'язували тогочасну с.-г. реформу. 1929 на зборах комнезамівців вирішено виселити з села 80 куркул. сімей. На поч. 1930-х рр. за актив. спротив тогочас. держ. політиці тут запровадили надвисокі плани хлібозаготівель. Згодом за їхнє не виконання село записали на т. зв. чорну дошку. Жит. потерпали від голодомору 1932–33 (встановлено імена 230 жертв; відкрито 2 пам'ятні знаки), бували випадки людожерства та трупоїдства. 1930 до 3 р. заслання

засудили мисайлів. одноосібників М. Дороганя, Ф. Іванченка, Я. Іванченка, А. Піддячого, 1933 – мисайлів. колгоспника Т. Ткали, 1945 до 5 р. заслання – мисайлівчанку Т. Дорогань; 1932 до 3 р. позбавлення волі – мисайлів. одноосібника М. Педченка; 1937: до 10 р. позбавлення волі – мисайлів. колгоспника Г. Лінського (усіх реабіліт. 1989) і службовця Я. Скорика (народився у Чайках, мешкав у Києві), до розстрілу – військовика В. Пустовіта (народився у М., мешкав у Москві; обидва реабіліт. 1956). Від 26 липня 1941 до 31 січня 1944 – під нім.-фашист. окупацією. На фронтах 2-ї світової війни загинули 270 воїнів-земляків (їхні імена викарбувані на 2-х пам'ят. знаках). На поч. 1970-х рр. мешкали 2,5 тис. осіб. Нині у М. – навч.-вихов. комплекс «заг.-осв. школа-дитсадок»; Будинок культури, б-ка; фельдшер.- акушер. пункт; у Чайках – клуб, б-ка; фельдшер.-акушер. пункт. Давню історію має православна парафія у Чайках, де 1558 козаки збудували Микол. церкву. На поч. 20 ст. у ній служив церк. діяч УАПЦ Конон. У часи більшов.-комуніст. влади храм зруйнували. Після встановлення Незалежності України громада УПЦ КП вирішила відновити цю культурно-істор. пам'ятку. 2002 закладено фундамент, а 2004 Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет освятив відроджений храм у стилі укр. необароко, прикрашеного колонад. галереєю та ліпниною. На тер. святині є 3 прадавні могили. У М. також діє громада євангел. християн-баптистів. Серед видат. уродженців – письменник, історик О. Іванченко (описав рідне село в повісті «Парус моєї бригантини»).

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Похилевичъ Л. Сказанія о населенныхъ мѣстностяхъ Кіевской губерніи. К., 1864;
2. Біла Церква, 2005;
3. Ніколенко І. Богуславщина: Нариси з історії краю. Богуслав, 1994;
4. Графи Браницькі: підприємці та меценати. Біла Церква, 2010.

Бібліографічний опис:

Мисайлівка / А. І. Шушківський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-65391>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).